

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5992/2021
20.01.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Марине Милановић, Драгане Бољевић, Бранке Дражић и Бранислава Босилковића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Ђорђе Трифуновић, адвокат из ..., против тужених „Ringier Axel Springer“ д.о.о. Београд, ББ, ВВ и ГГ, свих из ..., чији је заједнички пуномоћник Душан М. Стојковић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду ГжЗ 184/21 од 03.06.2021. године, у седници одржаној дана 20.01.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду ГжЗ 184/21 од 03.06.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду ГжЗ 184/21 од 03.06.2021. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужених за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду ПЗ 379/18 од 25.02.2021. године, првим ставом изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и утврђено да је тужиоцу објављивањем информације у дневном листу „Блиц“ број ... у електронском издању „Блица“ од ...2018. године, повређено право на претпоставку невиности, право на достојанство и право на приватност, што су тужени ББ, као одговорни уредник дневних новина „Блиц“ и ВВ као одговорни уредник интернет издања „Блица“, дужни да признају и трпе. Другим ставом изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца и обавезани тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете због претрпљених душевних болова због повреде части и угледа солидарно исплате износ од 100.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од 25.02.2021. године па до исплате. Трећим ставом изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца у делу којим је тражено да се обавезу тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете због претрпљених душевних болова због повреде части и угледа, поред износа досуђеног ставом другим изреке пресуде солидарно исплати додатни износ од 900.000,00 динара, са са законском затезном каматом од 25.02.2021. године до исплате, као неоснован. Четвртим ставом изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражено да се обавезу тужени да тужиоцу на име претрпљеног страха солидарно исплате износ од

300.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 25.02.2021. године па до исплате, као неоснован. Петим ставом изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражено да се обавезе тужени ВВ да избрише видео запис из електронског издања „Блица“ од2018. године, као неоснован. Шестим ставом изреке, обавезани су тужени да тужиоцу на име накнаде трошкова парничног поступка солидарно исплат износ од 59.800,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Апелационог суда у Београду ГжЗ 184/21 од 03.06.2021. године, првим ставом изреке, одбијене су као неосноване жалбе тужиоца и тужених и потврђена првостепена пресуда у ставу другом, трећем, четвртном, петом и шестом изреке. Другом ставом изреке, одбијена је као неоснована жалба тужених ББ и ВВ и потврђена првостепена пресуда у ставу првом изреке. Трећим ставом изреке, одбачена је жалба тужених „Ringier Axel Springer“ д.о.о. Београд и ГГ у делу којим се побија став први изреке првостепене пресуде, као недозвољена. Четвртим и петим ставом изреке, одбијени су захтеви тужиоца и тужених за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20).

Тужени су доставили одговор на ревизију.

Према члану 404. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Узимајући у обзир врсту спора, садржину судске заштите и начин пресуђења, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правног питања од општег интереса, нити потребе за новим тумачењем права. Одлука другостепеног суда о основаности тужбеног захтева заснована је на примени одговарајућих одредаба материјалног права које су у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом. Ревизија је усмерена на разрешење чињеничног питања конкретног спора, односно ревизијом се оспорава утврђено чињенично стање у погледу висине досуђене накнаде нематеријалне штете, што такође није разлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, због чега је одлучено као у првом ставу изреке. Осим тога, уз ревизију нису достављене правноснажне одлуке супротне садржине које би водиле евентуалном другачијем одлучивању, па зато нема места одлучивању о ревизији тужиоца ни ради уједначавања судске праксе.

Из наведених разлога, нема места одлучивању о ревизији као посебној, па је применом члана 404. став 1. ЗПП одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Сходно члану 410. став 2. тачка 5. ЗПП, ревизија је недозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе.

У конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, с обзиром на начин на који је одлучено о тужбеном захтеву, па ревизија по посебном закону није дозвољена, сходно члану 126. став.1. Закона о јавном информисању и медијима.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете поднета је 27.06.2018. године, а вредност предмета спора означена у тужби износи 1.300.000,00 динара.

Пошто вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

Захтев тужених за накнаду трошкова ревизијског поступка није основан, будући да одговор тужених на ревизију није био нужан и неопходан, те им не припада право на накнаду трошкова тог поступка, у смислу одредбе члана 165. ЗПП, а у вези члана 154. став 1. ЗПП.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић